A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (nyolcadik tanács)

2021. november 11.*

„Előzetes döntéshozatal – Környezet – 1013/2006/EK rendelet – Hulladékszállítás – A 3. cikk (5) bekezdése és a 11. cikk (1) bekezdésének i) pontja – 2008/98/EK irányelv – Hulladékgazdálkodás – 16. cikk – Az önellátás és a közelség elve – 2000/532/EK határozat – Európai Hulladékkatalógus (EWC) – Vegyes települési hulladék, amelynek jellegét a mechanikus kezelés nem változtatta meg”

A C-315/20. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Consiglio di Stato (államtanács, Olaszország) a Bírósághoz 2020. július 13-án érkezett, 2019. október 10-i határozatával terjesztett elő

a **Regione Veneto**

és

a **Plan Eco Srl**

között,

a **Futura Srl**

részvételével folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (nyolcadik tanács),

tagjai: J. Passer (előadó), a hetedik tanács elnöke, a nyolcadik tanács elnökeként eljárva, L. S. Rossi és N. Wahl bírák,

főtanácsnok: A. Rantos,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

* Az eljárás nyelve: olasz.

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– az olasz kormány képviseletében G. Palmieri, meghatalmazotti minőségben, segítője: G. Palatiello avvocatto dello Stato,

– az Európai Bizottság képviseletében L. Haasbeek, G. Gattinara és F. Thiran, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2021. június 17-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a hulladékszállításról szóló, 2006. június 14-i 1013/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2006. L 190., 1. o.; helyesbítések: HL 2013. L 334., 46. o.; HL 2014. L 283., 65. o.; HL 2015. L 277., 61. o.) és a hulladékokról és egyes irányelvek hatályon kívül helyezéséről szóló, 2008. november 19-i 2008/98/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2008. L 312., 3. o.) értelmezésére irányul.

2 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelmet a Regione Veneto (Velence tartomány, Olaszország) és a Plan Eco Srl között folyamatban lévő peres eljárás keretében terjesztették elő, tagállamok közötti hulladékszállítás tárgyában.

Jogi háttér

Az uniós jog

Az 1013/2006 rendelet

3 Az 1013/2006 rendelet „Fogalommeghatározások” című 2. cikke kimondja:

„E rendelet alkalmazásában:

[…]

19. »a küldő ország illetékes hatósága«: annak a területnek az illetékes hatósága, ahonnan a szállítmányt küldik, vagy küldeni kívánják;

20. »a célország illetékes hatósága«: annak a területnek az illetékes hatósága, ahová a szállítmányt küldik, vagy küldeni kívánják, vagy ahol a hulladékot egy egyetlen ország nemzeti joghatósága alatt sem álló területen történő hasznosítás vagy ártalmatlanítás érdekében előzetesen felrakták

[…]”

4 E rendelet 3. cikkének (5) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„A háztartásokból összegyűjtött vegyes települési hulladékoknak (hulladékbejegyzés: 20 03 01) – ideértve az egyéb termelőktől származó ilyen hulladékokat is – a hasznosító vagy ártalmatlanító létesítménybe szállítására e rendelettel összhangban ugyanazok a rendelkezések vonatkoznak, mint az ártalmatlanításra szánt hulladékok szállítására.”

5 Az említett rendeletnek „Az ártalmatlanításra szánt hulladék szállításával szembeni kifogás” című 11. cikke értelmében:

„(1) Ha bejelentés érkezett egy tervezett ártalmatlanításra szánt hulladékszállítmányról, a célország és a küldő ország illetékes hatóságai, a 8. cikkel összhangban, a célország illetékes hatósága által kiadott visszaigazolás elküldésének időpontját követő 30 napon belül, az alábbi indokok közül egy vagy több alapján, a Szerződéssel összhangban kifogást emelhet [helyesen: emelhetnek]:

a) a tervezett szállítás vagy ártalmatlanítás nem lenne összhangban [a hulladékokról szóló, 2016. április 5-i 2006/12/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben (HL 2006. L 114., 9. o.)] foglalt, közösségi és nemzeti szinten végrehajtandó közelség elvével, a hasznosítás elsőbbségével és az önellátás elvével, amelyek alapján a hulladékszállítás általában és részlegesen is megtiltható, vagy szisztematikusan kifogás emelhető ellene; vagy

[…]

i) a hulladék magánháztartásokból begyűjtött, vegyes települési hulladék (hulladékbejegyzés: 20 03 01); vagy

[…]

(6) A tagállamok által az (1) bekezdés a) pontjával összhangban hozott intézkedésekről, amelyek alapján az ártalmatlanításra szánt hulladék szállítása általában és részlegesen is megtiltható, vagy szisztematikusan kifogás emelhető, […] haladéktalanul értesíteni kell a Bizottságot, amely tájékoztatja a többi tagállamot.”

6 Ugyanezen rendeletnek „A hasznosításra szánt hulladék szállításával szembeni kifogás” című 12. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) Ha bejelentés érkezett egy tervezett hasznosításra szánt hulladékszállítmányról, a célország és a küldő ország illetékes hatóságai, a 8. cikkel összhangban, a célország illetékes hatósága által kiadott visszaigazolás elküldésének időpontját követő 30 napon belül, az alábbi indokok közül egy vagy több alapján, a Szerződéssel összhangban kifogást emelhet [helyesen: emelhetnek]:

[…]

b) a tervezett szállítás vagy hasznosítás nem lenne összhangban a környezetvédelemre, közrendre, közbiztonságra vagy egészségvédelemre vonatkozó nemzeti jogszabályokkal a kifogással élő országban véghezvitt cselekményekkel kapcsolatban; vagy

[…]

g) a hasznosítható és a nem hasznosítható hulladék aránya, a véglegesen hasznosítható anyagok becsült értéke vagy a hasznosítás költsége és a nem hasznosítható hányad ártalmatlanításának a költsége gazdasági és/vagy környezetvédelmi szempontokra tekintettel nem indokolja a hasznosítást; […]

[…]”

A 2008/98 irányelv

7 A 2008/98 irányelv 2010. december 12-i hatállyal hatályon kívül helyezte a 2006/12 irányelvet, és a 41. cikkében úgy rendelkezik, hogy az utóbbira történő hivatkozásokat az előbbire való hivatkozásoknak kell tekinteni.

8 A 2008/98 irányelv (33) preambulumbekezdésének szövege a következő:

„A [1013/2006] rendelet alkalmazásában a rendelet 3. cikkének (5) bekezdésében említett vegyes települési hulladék abban az esetben is vegyes települési hulladék marad, ha olyan hulladékkezelési műveletnek vetették alá, amely nem változtatta meg alapvetően a tulajdonságait.”

9 Ezen irányelvnek „Az önellátás és a közelség elve” című 16. cikke értelmében:

„(1) A tagállamok, amennyiben szükséges vagy tanácsos, a többi tagállammal együttműködésben meghozzák a szükséges intézkedéseket a hulladékártalmatlanító létesítmények és a háztartásokból összegyűjtött vegyes települési hulladékokat – ideértve az egyéb termelőktől származó ilyen hulladékokat is – hasznosító létesítmények integrált és megfelelő hálózatának létrehozása érdekében, figyelembe véve az elérhető legjobb technikákat.

Az 1013/2006/EK rendelettől eltérve, a tagállamok hálózatuk védelme érdekében korlátozhatják a hasznosításra szolgáló létesítménynek minősülő hulladékégetőkbe irányuló bejövő hulladékszállítmányokat, ha megállapítást nyer, hogy e szállítmányok eredményeként belföldi hulladékot kellene ártalmatlanítani, vagy a hulladékot olyan módon kellene kezelni, amely nem felel meg a hulladékgazdálkodási terveiknek. A tagállamok az ilyen döntésükről tájékoztatják a Bizottságot. A tagállamok az 1013/2006/EK rendeletben foglaltak szerint környezetvédelmi okokból korlátozhatják a kimenő hulladékszállítmányokat is.

(2) A hálózatnak képessé kell tennie [az Unió] egészét arra, hogy a hulladékártalmatlanítás, valamint az (1) bekezdésben említett hulladék hasznosítása területén önellátóvá váljon, a tagállamokat pedig képessé kell tennie e cél egyénileg történő elérésére, figyelembe véve a földrajzi adottságokat és azt, hogy bizonyos típusú hulladékok számára különleges létesítmények létrehozása szükséges.

(3) A hálózat lehetővé teszi, hogy a hulladék az egyik legközelebbi, a célnak megfelelő létesítményben legyen ártalmatlanítható, illetve az (1) bekezdésben említett hulladék hasznosítható, a leginkább alkalmas módszerek és technológiák segítségével azért, hogy biztosítható legyen a környezet- és az egészségvédelem magas szintje.

(4) A közelség és az önellátás elvei nem jelentik azt, hogy minden egyes tagállamnak a tagállamon belül a végleges hasznosító létesítmények teljes skálájával kell rendelkeznie.”

A 2000/532/EK határozat

10 A 2014. december 18-i 2014/955/EU bizottsági határozattal (HL 2014. L 370., 44. o.) módosított, a hulladékjegyzéknek a hulladékokról szóló 75/442/EGK tanácsi irányelv 1. cikkének a) pontja értelmében történő meghatározásáról szóló 94/3/EK határozat, valamint a veszélyes hulladékok jegyzékének a veszélyes hulladékokról szóló 91/689/EGK tanácsi irányelv 1. cikkének (4) bekezdése értelmében történő meghatározásáról szóló 94/904/EK tanácsi határozat felváltásáról szóló, 2000. május 3-i 2000/532/EK bizottsági határozat (HL 2000. L 226., 3. o.) melléklete tartalmazza a 2008/98 irányelv 7. cikkében említett hulladékok jegyzékét, az úgynevezett „Európai Hulladékkatalógust” (a továbbiakban: EWC).

11 Az EWC „Hulladékkezelő létesítményekből […] származó hulladékok” című 19. főcsoportjában, a „közelebbről nem meghatározott mechanikai kezelésből (pl. besorolás, aprítás, tömörítés, pelletek készítése) származó hulladékok” című 19 12. rész alatt a következő rovatok szerepelnek:

19 12 11*	egyéb, veszélyes anyagokat tartalmazó hulladékok mechanikai kezelésével nyert hulladékok (ideértve a kevert anyagokat is)
19 12 12	egyéb, a 19 12 11 kódszámú hulladékoktól különböző hulladékok mechanikai kezelésével nyert hulladékok (ideértve a kevert anyagokat is)

12 AZ EWC „Települési hulladék (háztartási és ahhoz hasonló kereskedelmi, ipari és intézményi hulladékok), ideértve a szelektíven gyűjtött hulladékot is” című 20. főcsoportjának „egyéb települési hulladék” című 20 03 részében szerepel a 20 03 01 kódszámú rovat: „vegyes települési hulladék”.

Az olasz jog

13 A 2006. április 3-i decreto legislativo n. 152 – Norme in materia ambientale (a környezetvédelmi szabályokról szóló 152. sz. törvényerejű rendelet; a GURI 2006. április 14-i 88. számának rendes melléklete, a továbbiakban: 152/2006. sz. törvényerejű rendelet) 182bis. cikke, az (1) bekezdésében a következőket írja elő:

„A hulladék ártalmatlanítását és a vegyes települési hulladék hasznosítását integrált és megfelelő létesítményhálózat végzi, figyelembe véve az elérhető legjobb technikákat és a teljes költség/haszon arányt, annak érdekében, hogy:

a) megvalósuljon az önellátás a nem veszélyes települési hulladékok és a kezelésükből származó hulladékok optimális földrajzi területeken történő ártalmatlanítása során;

b) a hulladék ártalmatlanítása és a vegyes települési hulladék hasznosítása a termelési vagy hulladékgyűjtési helyhez legközelebb álló, megfelelő létesítményben történhessen, a hulladék mozgatásának csökkentése érdekében, figyelembe véve a földrajzi környezetet vagy az egyes hulladéktípusokra specializálódott létesítmények szükségességét;

[…]”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

14 A Plan Eco szállítási társaság kérelmet nyújtott be Velence tartományhoz, hogy megszerezze annak előzetes hozzájárulását a Futura Srl által Olaszországban keletkezett 2000 tonna vegyes települési hulladéknak egy Szlovéniában található cementgyárhoz történő szállításához. E hulladékokat a Futura mechanikusan kezelte, azok együttégetési célú felhasználásukra tekintettel, és e kezelést követően a 19 12 12 EWC-kód alá sorolta be.

15 2016. április 22-i határozatával Velence tartomány az uniós jog, különösen az 1013/2006 rendelet 12. cikke (1) bekezdésének b) és g) pontja, valamint a nemzeti jog alapján kifogásolta a szállítást. Először is úgy ítélte meg, hogy a szóban forgó hulladékok a Futura által végzett előzetes kezelési műveleteket követően is megőrzik eredeti jellegüket, azaz vegyes települési hulladék jellegüket, amelynek a 20 03 01 EWC-kód felel meg, és hogy az a körülmény, hogy e társaság e hulladékokat az EWC „közelebbről nem meghatározott mechanikai kezelésből (pl. besorolás, aprítás, tömörítés, pelletek készítése) származó hulladékok” című 19 12 részébe sorolta be, illetve hogy azokhoz a 19 12 12 EWC-kódot rendelte, nem volt meghatározó jelentőségű ebből a szempontból. Másodszor úgy ítélte meg, hogy az 152/2006. sz. törvényerejű rendelet 182bis. cikke (1) bekezdésének b) pontja – amely a 2008/98 irányelvnek, valamint az annak 16. cikkében rögzített önellátás és közelség elvének átültetése keretében került be a szövegbe – megköveteli, hogy a vegyes települési hulladékokat a keletkezés vagy a gyűjtés helyéhez legközelebb eső, megfelelő létesítményben hasznosítsák. Végül harmadszor, úgy ítélte meg, hogy van a területén olyan létesítményrendszer, amely képes kielégíteni a Plan Eco igényeit, és jelen esetben Velence tartomány egyik létesítménye úgy nyilatkozott, hogy a szállítási bejelentésben említett, szóban forgó 2000 tonna hulladékot be tudja fogadni.

16 A Plan Eco keresetet nyújtott be e határozattal szemben a Tribunale amministrativo regionale per il Venetóhoz (Velence tartomány közigazgatási bírósága, Olaszország), amely 2016. november 15-i ítéletével hatályon kívül helyezte az említett határozatot, többek között azzal az indokkal, hogy a külföldre történő szállítás olyan különleges hulladékokat érint, amelyeket a 19 12 12 EWC-kód alá kell besorolni, és ennélfogva a települési hulladék kezelése kapcsán előírt önellátás, közelség és területi korlátozás elve nem alkalmazandó.

17 Velence tartomány ezen ítélettel szemben fellebbezést nyújtott be a Consiglio di Statóhoz (államtanács, Olaszország), amely – miután megvizsgálta többek között azt, hogy a kezelés nem módosította alapvetően a szóban forgó települési hulladékok eredeti tulajdonságait – úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:

„Abban az esetben, ha a veszélyes hulladékot nem tartalmazó vegyes települési hulladékot energetikai hasznosítás (a Codice dell’Ambiente [környezetvédelemről szóló törvénykönyv] C) melléklete szerinti R1/R12 es művelet) céljából valamely üzemben mechanikusan kezelték, és e kezelési művelet befejezését követően úgy tűnik, hogy a kezelés feltehetőleg nem változtatta meg alapvetően a vegyes települési hulladék eredeti tulajdonságait, a vegyes települési hulladékot azonban a 19 12 12-es EWC kód alá sorolják be, amit a felek nem vitatnak;

azon kifogások jogszerűségének a származási ország által történő elbírálása céljából, amelyeket ezen ország hatáskörrel rendelkező hatósága emelt a 2008/98/EK irányelvben szereplő elvek alapján a kezelt hulladék együttégetés keretében vagy egyébként energiafejlesztés érdekében valamely uniós országban található üzembe szállításához való előzetes hozzájárulás iránti kérelemmel szemben, különösen pedig a jelen ügyben felhozott kifogásokhoz hasonló olyan

kifogások jogszerűségének elbírálása céljából, amelyek alapját a következők képezik: az emberi egészség és a környezet védelmének elve (13. cikk); az önellátásnak és a közelségnek a 16. cikk (1) bekezdésében megállapított elve, […]; a 16. cikk (1) bekezdésének utolsó mondatában megállapított elv […]; a 2008/98 irányelv (33) preambulumbekezdése […][:]

1) az európai hulladékkatalógus (a jelen ügyben a 19 12 12 es EWC kód: R1/R12 es hasznosítási műveletek céljából mechanikus kezelést végző üzemek által előállított hulladék) és a vonatkozó besorolások érintik-e a mechanikus kezelést megelőzően vegyes települési hulladéknak minősülő hulladék szállításával kapcsolatos [uniós jogi] szabályozást, igenlő válasz esetén pedig milyen határokon belül és milyen mértékben;

2) ami különösen a vegyes települési hulladék kezeléséből származó hulladék szállítását illeti, az európai hulladékkatalógusból következő besorolással szemben elsőbbséget élveznek-e, vagy sem, az említett 200/98/EK irányelv 16. cikkének rendelkezései, valamint (33) preambulumbekezdése, amelyek kifejezetten a hulladékszállításra vonatkoznak;

3) amennyiben a Bíróság azt célszerűnek és hasznosnak ítéli meg, tisztázza, hogy a fent említett katalógus normatív jellegű-e, vagy – ezzel szemben – pusztán olyan műszaki tanúsítványnak minősül, amely alkalmas valamennyi hulladék egységes nyomon követésére?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

18 Kérdéseivel, amelyeket célszerű együtt vizsgálni, az előterjesztő bíróság lényegében arra keresi a választ, hogy a küldő ország illetékes hatósága az 1013/2006 rendelet és a 2008/98 irányelv alapján kifogást emelhet-e a hasznosításra szánt olyan vegyes települési hulladék szállítása ellen, amelyet – az energetikai hasznosítás céljából végzett mechanikai kezelést követően, amely azonban nem változtatta meg eredeti tulajdonságait – a 19 12 12 EWC-kód alá soroltak be.

19 Először is meg kell jegyezni, hogy az 1013/2006 rendelet és a 2008/98 irányelv, amelyek célja a hulladékkeletkezés és a hulladékgazdálkodás emberi egészségre és környezetre gyakorolt káros hatásainak minimálisra való csökkentése, különös figyelmet szentel a vegyes települési hulladékoknak.

20 Ily módon az 1013/2006 rendelet 3. cikkének (5) bekezdése úgy rendelkezik, hogy „a háztartásokból összegyűjtött vegyes települési hulladékoknak (hulladékbejegyzés: 20 03 01) – ideértve az egyéb termelőktől származó ilyen hulladékokat is – a hasznosító vagy ártalmatlanító létesítménybe” történő szállítására, e rendeletnek megfelelően, ugyanazok a rendelkezések vonatkoznak, mint az ártalmatlanításra szánt hulladékok szállítására.

21 Következésképpen az 1013/2006 rendelet 11. cikkét akkor is alkalmazni kell, ha a bejelentés hasznosításra szánt vegyes települési hulladék tervezett szállítására vonatkozik, még akkor is, ha e rendelkezés – annak címe és szövege szerint – főszabály szerint csak az ártalmatlanításra szánt hulladékokra alkalmazandó (lásd ebben az értelemben: 2013. december 12-i Ragn-Sells ítélet, C-292/12, EU:C:2013:820, 53. és 54. pont).

22 Egyébiránt a célország és a küldő ország illetékes hatóságai e rendelet 11. cikke (1) bekezdése i) pontjának megfelelően csak akkor kifogásolhatják az ilyen szállítást, ha az érintett hulladék „magánháztartásokból begyűjtött, vegyes települési hulladék (hulladékbejegyzés: 20 03 01)”.

23 E tekintetben az 1013/2006 rendelet előkészítő anyagaiból az derül ki, hogy az uniós jogalkotó által e rendelkezésekben követett cél az volt, hogy a magánháztartásokból származó hulladékok szállítását a feltétlenül szükséges mértékre korlátozzák, illetve, hogy előírják, hogy a tagállamoknak gondoskodniuk kell e nem homogén hulladékokról, és hogy ösztönözzék őket arra, hogy önállóan oldják meg a háztartási hulladékokkal kapcsolatos problémáikat, nem kizárva a szomszédos országokkal való együttműködést sem.

24 Ennek szellemében a 2008/98 irányelv 16. cikke arra kötelezi a tagállamokat, hogy hozzák létre a hulladékártalmatlanító létesítmények és a „háztartásokból összegyűjtött vegyes települési hulladékokat – ideértve az egyéb termelőktől származó ilyen hulladékokat is –” hasznosító létesítmények integrált és megfelelő hálózatát, figyelembe véve az elérhető legjobb technikákat. E cikk azt is előírja, hogy a tagállamoknak e hálózatot többek között úgy kell kialakítaniuk, hogy e hulladékok kezelését illetően külön-külön is önellátásra törekedjenek, és hogy e kezelés a hulladék keletkezési helyéhez legközelebb eső valamely megfelelő létesítményben történjen.

25 A Bíróság e tekintetben úgy ítélte meg, hogy ezen integrált hálózat létrehozásánál a tagállamok mérlegelési mozgástérrel rendelkeznek a szóban forgó hulladékok kezelése tekintetében a nemzeti önellátás eléréséhez általuk megfelelőnek ítélt területi bázis megválasztását illetően. A Bíróság mindazonáltal hangsúlyozta, hogy ezzel összefüggésben, különösen a hulladék gyűjtésének, válogatásának és kezelésének észszerűsítését elősegítő megfelelő intézkedéseket tekintve, a tagállamok által – különösen az e tekintetben illetékes helyi önkormányzatok közvetítésével – elfogadandó intézkedések közül az egyik legfontosabb az, hogy az említett hulladékoknak a keletkezési helyükhöz a lehető legközelebbi létesítményben való kezelésére törekedjenek, különösen a vegyes települési hulladékok esetében, a lehető legnagyobb mértékben korlátozva a szállításukat (lásd: 2013. december 12-i Ragn-Sells ítélet, C-292/12, EU:C:2013:820, 60. és 61. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

26 Ebből következik, hogy az 1013/2006 rendelet 3. cikke (5) bekezdésének és 11. cikke (1) bekezdése i) pontjának megfelelően, valamint a 2008/98 irányelv 16. cikkében szereplő és az 1013/2006 rendelet fent hivatkozott rendelkezései által végrehajtott önellátás és közelség elvei teljesülésének biztosítása érdekében, amely elvekre a küldő ország illetékes hatósága az alapügyben hivatkozott, ez utóbbi kifogást emelhet a magánháztartásokból begyűjtött, hasznosításra vagy ártalmatlanításra szánt vegyes települési hulladékok szállításával szemben.

27 Másodszor, hangsúlyozni kell, hogy a 2008/98 irányelv (33) preambulumbekezdése szerint, az 1013/2006 rendelet alkalmazásában a rendelet 3. cikkének (5) bekezdésében említett vegyes települési hulladék abban az esetben is vegyes települési hulladék marad, ha olyan hulladékkezelési műveletnek vetették alá, amely nem változtatta meg alapvetően a tulajdonságait.

28 Márpedig az állandó ítélkezési gyakorlat szerint, jóllehet valamely uniós jogi aktus preambulumbekezdéseinek nincs kötelező jogi erejük, és azokra nem lehet hivatkozni sem az adott jogi aktus rendelkezéseitől való eltérés igazolása, sem e rendelkezéseknek a szövegükkel ellentétes értelmezése céljából, e preambulumbekezdések pontosíthatják e jogi aktus rendelkezéseinek tartalmát, és olyan értelmezési elemeket szolgáltathatnak, amelyek rávilágíthatnak az említett jogi aktus alkotójának szándékára (lásd ebben az értelemben: 2013. március 25-i Balgarska Narodna Banka ítélet, C-501/18, EU:C:2021:249, 90. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

29 A jelen ügyben az 1013/2006 rendelet 3. cikkének (5) bekezdése és 11. cikke (1) bekezdésének i) pontja, a 2008/98 irányelv (33) preambulumbekezdésére tekintettel értelmezve, azt vonja maga után, hogy az olyan vegyes települési hulladékokat, amelyeket energetikai hasznosítás céljából történő mechanikus kezelést követően, amely kezelés nem módosította lényegesen e hulladékok eredeti tulajdonságait, a 19 12 12 EWC-kód alá soroltak be, úgy kell tekinteni, mint az e rendelkezésekben említett, magánháztartásokból begyűjtött vegyes települési hulladékok körébe tartozókat, annak ellenére, hogy a vonatkozásukban a 20 03 01 EWC-kódot tüntették fel.

30 Ugyanis, amint azt a főtanácsnok az indítványának 56. pontjában kiemelte, a hulladékszállításra alkalmazandó jogi szabályozás a hulladékok alapvető jellegétől függ, nem pedig az EWC szerinti formális besorolásuktól.

31 Ezenkívül az ettől eltérő értelmezés lehetővé tenné az 1013/2006 rendelet 3. cikke (5) bekezdésének és 11. cikke (1) bekezdése i) pontjának, és végső soron az önellátás és a közelség elvének alkalmazása alóli kibúvást, amelyek tiszteletben tartását – amint az a jelen ítélet 23. pontjában megállapításra került – e rendelkezések azon vegyes települési hulladékok esetében is biztosítani szeretnék, amelyeket a kezelési műveletet követően más EWC-kód alá sorolnak be, mint a vegyes települési hulladékoknak szánt kód, anélkül hogy e művelet megváltoztatta volna alapvető jellegüket.

32 Az alapeljárás tárgyát képező ügyben nem vitatott, hogy a szóban forgó hulladékokra alkalmazott mechanikus kezelés nem módosította lényegesen e hulladékok eredeti tulajdonságait, következésképpen azok jellegét sem.

33 Ebből következik, hogy az 1013/2006 rendelet alkalmazásában azokat a hasznosításra szánt vegyes települési hulladékokat, amelyeket az energetikai hasznosítás céljából végzett olyan mechanikai kezelést követően, amely nem módosította eredeti tulajdonságaikat, a 19 12 12 EWC-kód alá soroltak be, a magánháztartásokból származó vegyes települési hulladékok körébe tartozónak kell tekinteni.

34 A fenti megfontolások egészéből az következik, hogy az előterjesztett kérdésekre azt a választ kell adni, hogy az 1013/2006 rendelet 3. cikkének (5) bekezdését és 11. cikkét úgy kell értelmezni, hogy figyelemmel az önellátás és a közelség elvére, a küldő ország illetékes hatósága többek között az e rendelet 11. cikke (1) bekezdésének i) pontjában foglalt indok alapján kifogást emelhet az olyan vegyes települési hulladékok szállításával szemben, amelyeket az energetikai hasznosítás céljából végzett olyan mechanikai kezelést követően, amely nem módosította eredeti tulajdonságaikat, a 19 12 12 EWC-kód alá soroltak be.

A költségekről

35 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (nyolcadik tanács) a következőképpen határozott:

A hulladékszállításról szóló, 2006. június 14-i 1013/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 3. cikkének (5) bekezdését és 11. cikkét úgy kell értelmezni, hogy figyelemmel az önellátás és a közelség elvére, a küldő ország illetékes hatósága többek között az e rendelet 11. cikke (1) bekezdésének i) pontjában foglalt indok alapján kifogást emelhet az olyan vegyes települési hulladékok szállításával szemben, amelyeket az energetikai hasznosítás céljából végzett olyan mechanikai kezelést követően, amely nem módosította eredeti tulajdonságaikat, a 2014. december 18-i 2014/955/EU bizottsági határozattal módosított, a hulladékjegyzéknek a hulladékokról szóló 75/442/EGK tanácsi irányelv 1. cikkének a) pontja értelmében történő meghatározásáról szóló 94/3/EK határozat, valamint a veszélyes hulladékok jegyzékének a veszélyes hulladékokról szóló 91/689/EGK tanácsi irányelv 1. cikkének (4) bekezdése értelmében történő meghatározásáról szóló 94/904/EK tanácsi határozat felváltásáról szóló, 2000. május 3-i 2000/532/EK bizottsági határozat mellékletében szereplő hulladékjegyzék 19 12 12 kódja alá soroltak be.

Aláírások